

BARNETS FÄRD – EFTER ETT ÅR

Tommy Lundström, Marie Sallnäs, David Pålsson och Stefan Wiklund

Institutionen för socialt arbete, Stockholms universitet

En av de grundläggande idéerna i projektet ”Barnets färd genom den sociala barnvården” är att under en längre tidshorisont – sex- år – följa de barn som utreds i den sociala barnvården. På så sätt kommer projektet att kunna bidra till forskningen om inflödet till och sorteringsprocesser i den sociala barnvården. ”Barnets färd” baseras på data från åtta mellansvenska kommuner om barn som utretts. Baseline-data om 2123 utredda barn har samlats in och analyser pågår. Vi har också gjort en uppföljning efter ett år och det är data från den som kommer att presenteras.

Av de 2123 barnen som utreddes har vi fått in uppgifter om ca 1860 barn (svarsfrekvens 88 %) vid ettårs-uppföljningen. De som inte fått någon insats vid baseline var ca 1230 barn medan de som fått insats var ca 630 individer. I presentationen kommer vi att diskutera hur det gått för de som fått insatser respektive de som inte fått insatser. Preliminära analyser ger vid handen att de flesta som inte fått någon insats vid baseline inte heller har det vid uppföljningen. Däremot är det ett relativt stort antal av dessa som (åter)anmälts och som utretts en eller flera gånger under det år som gått (uppföljningsåret), men de flesta utan att det blivit någon insats. Av den grupp som fått insats vid baseline är det ca ett av sex barn som har insatser vid ettårs-uppföljningen, men också för denna grupp är det ett stort antal som utretts under uppföljningsåret utan att det lett till ytterligare insatser.

I presentationen kommer vi att analysera vilka faktorer (anmälare, problembild, ålder osv) som hänger samman med om barnen finns kvar i barnvården eller inte efter ett år, vilka insatser de i så fall fått och hur socialarbetarna värderar dessa insatser. Vi kommer att lägga särskild vikt vid att diskutera varför så många barn, trots återkommande anmälningar och utredningar, inte får några insatser.

Analysen kommer att göras på basis av det som brukar kallas people-processing technology (Hasenfeld, 2009), med begrepp som klientsorteringsprocesser i centrum. Vi relaterar också resultaten dels till den starka betoning på frivillighet som hittills präglat den svenska sociala barnvården, dels det nationellt sett kraftigt ökade antalet anmälningar/ansökningar som enligt Socialstyrelsen årligen kommer in till socialtjänstens barnavård.